

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 липня 2016 р.

Справа № 804/2326/16

Дніпропетровський окружний адміністративний суд у складі: судді Борисенка П.О, при секретарі судового засідання - Сергієнко В.Ю., за участю представника позивача - Якименка О.В. та представників відповідача: Юрина Ю.М., Путрі А.П., розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Фінілон» до Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення,-

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Фінілон» звернулося до Дніпропетровського окружного адміністративного суду із адміністративним позовом до Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення - рішення від 09.02.2016 року № 0001012203.

В обґрунтування позовних вимог зазначено, що посадовими особами відповідача було проведено планову виїзну перевірку ТОВ «ФК «Фінілон» з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавства України за період з 02.10.2013 року по 31.12.2014 року, за наслідками якої складено акт перевірки № 28/04-35-22-05/38920700 від 26.01.2016 року. На підставі акту перевірки податковим органом винесене оскаржуване податкове повідомлення - рішення, яке позивач вважає протиправним та таким, що підлягає скасуванню, оскільки воно було прийняте всупереч нормам діючого законодавства. З огляду на вищевикладене, позивач просив суд позовні вимоги задовольнити у повному обсязі.

Представник позивача у судовому засіданні позовні вимоги підтримав, просив позов задовольнити у повному обсязі, посилаючись при цьому на обставини, викладені у позовній заяві.

Представник відповідача у судовому засіданні проти задоволення позовних вимог заперечував, посилаючись на надані суду письмові заперечення, у яких зазначено, що висновки перевірки відповідають фактичним обставинам справи, акт перевірки складений правомірно, згідно із діючим законодавством, висновки за результатами акту перевірки є цілком обґрунтованими, тому винесене податкове повідомлення - рішення є таким, що відповідає вимогам діючого законодавства, а отже підстави для задоволення позовних вимог відсутні.

Розглянувши подані сторонами документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини справи, на яких ґрунтується адміністративний позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд вважає позовні вимоги такими, що не підлягають задоволенню, з наступних підстав.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ФК «Фінілон» перебуває на обліку в Головному управлінні Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області як платник податків.

Відповідно до пункту [20.1.4](#) статті [20 Податкового кодексу України](#) органи податкової служби мають право проводити перевірки платників податків (крім Національного банку України) в порядку, встановленому цим Кодексом.

Підпунктом [75.1](#) статті [75 Податкового кодексу України](#) передбачено, що органи державної податкової служби мають право проводити камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки.

Судом встановлено, що у період з 07.12.2015 року по 04.01.2016 року посадовими особами відповідача було проведено планову виїзну перевірку ТОВ «ФК «Фінілон» з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавства України за період з 02.10.2013 року по 31.12.2014 року, за наслідками якої складено акт перевірки № 28/04-35-22-05/38920700 від 26.01.2016 року.

Згідно висновків акту перевірки позивачем порушено: п.п. «б» п. [176.2](#) ст. [176 Податкового кодексу України](#) та Порядку Міндоходів від 21.01.2014 року № 49, а саме встановлено факт подання не у повному обсязі податкового розрахунку за ф. № 1 ДФ; п.п. [39.4.2](#) п. [39.4](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#) (в редакції, яка діяла до 01.01.2015 року), а саме, не подано звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня 2015 року.

Не погодившись з висновками, викладеними в акті перевірки, позивачем надано заперечення на акт перевірки № 28/04-35-22-05/38920700 від 26.01.2016 року, листом від 08.02.2016 року № 684/10/04-36-22-05-17 відповідач повідомив, що висновок акту перевірки залишає без змін.

09.02.2016 року відповідач на підставі висновків акту перевірки виніс податкове повідомлення - рішення № 0001012203, яким нараховано штрафні (фінансові) санкції на суму 365400 грн.

Позивач не погодившись з вказаним податковим повідомленням - рішенням подав скаргу до Державної фіскальної служби України. Рішенням останнього від 06.04.2016 року № 7530/6/99-99-10-01-02-25 податкове повідомлення - рішення залишено без змін, а скарга без задоволення.

Суд вважає оскаржуване податкове повідомлення - рішення правомірним та таким, що не підлягає скасуванню, з огляду на наступне.

Відповідно до протоколу зборів засновників від 11.11.2014 року №7 за зборами засновників прийнято рішення про збільшення статутного капіталу до 10000000 грн. Засновником товариства ТОВ «Українське бюро кредитних історій» внесено до статутного капіталу товариства 4000000 грн.

Отже, засновниками ТОВ «ФК «Фінілон» є: ТОВ «Українське бюро кредитних історій» - 9999910 грн. (99,9991%) та ТОВ «Істейтгарант» - 90 грн. (0,009%). Відповідно до витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань від 02.02.2016 року державна реєстрація змін до установчих документів здійснена 20.11.2014 року за №10701050005051415.

Згідно протоколу зборів засновників від 04.12.2014 року №8 прийнято рішення про перерозподіл частки статутного капіталу ТОВ «Українське бюро кредитних історій» в сумі 9000000 грн., у результаті чого внесено зміни до складу засновників наступним чином: ТОВ «Бікол» - 900000 грн. (9,0%); ТОВ «Дібол» - 900000 грн. (9,0%); ТОВ «Ланорін» - 900000 грн. (9,0%); ТОВ «Рітул» - 900 000 грн. (9,0%); ТОВ «Тінга» - 900000 грн. (9,0%); Carpvill Invest Limited - 900000 грн. (9,0%); Labdien Limited - 900000 грн. (9,0%); Doment Holding Limited - 900000 грн. (9,0%); Serona investment Limited - 900000 грн. (9,0%); ТОВ «Істейтгарант» - 900090 грн. (9,009%); ТОВ «Українське бюро кредитних історій» - 999910 грн. (9,9991%).

Відповідно до витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань від 02.02.2016 року державна реєстрація змін до установчих документів здійснена 26.12.2014 року.

У відповідності до [ст. 89 Цивільного кодексу України](#), зміни до установчих документів юридичної особи, які стосуються відомостей, включених до єдиного державного реєстру, набирають чинності для третіх осіб з дня їх державної реєстрації. Юридичні особи та їх учасники не мають права посилалися на відсутність державної реєстрації таких змін у відносинах із третіми особами, які діяли з урахуванням цих змін.

Згідно п. 1 [ст. 4 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців»](#), державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців - засвідчення факту створення або припинення юридичної особи, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, а також вчинення інших реєстраційних дій, які передбачені цим Законом, шляхом внесення відповідних записів до державного реєстру.

Відповідно до п. 1 статті 17 вищевказаного Закону, відомості про юридичну особу або фізичну підприємця включаються до Єдиного державного реєстру шляхом внесення записів на підставі відомостей з відповідних реєстраційних карток та відомостей, що надаються юридичними особами державному реєстратору за місцезнаходженням реєстраційної справи згідно із законодавством України, і другим передбачено зокрема, що в Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості щодо юридичної особи, а саме: перелік засновників (учасників) юридичної особи, у тому числі прізвище, ім'я, по (за наявності), країна громадянства, серія та номер паспорта громадянина України або паспортного документа іноземця, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), якщо засновник - фізична особа; найменування, країна резидентства, місцезнаходження та ідентифікаційний код, якщо засновник - юридична особа.

Згідно [ст. 18 зазначеного Закону](#), якщо відомості, які підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру, були внесені до нього, то такі відомості вважаються достовірними і можуть бути використані в спорі з третьою особою, доки до них не внесено відповідних змін.

Статутний капітал ТОВ «Українське бюро кредитних історій» в 2014 році складав 5000000 грн. Одним із засновників товариства є ПАТ КБ «Приватбанк» з внеском до статутного капіталу 4985000 грн., що складає 99,7% від статутного капіталу.

Відповідно до п.п. [14.1.159](#) п.[14.1](#) ст. [14 Податкового кодексу України](#), пов'язані особи - юридичні та/або фізичні особи, відносини між якими можуть впливати на умови або економічні результати їх діяльності чи діяльно яких вони представляють. При цьому, при визнанні осіб пов'язаними враховується вплив, який може здійснюватися через володіння однією особою корпоративними правами інших осіб відповідно до укладених між ними договорів або за наявності іншої можливості однієї особи впливати на рішення, що

приймаються іншими особами. Крім того, такий вплив враховується незалежно від того, чи здійснюється він особою безпосередньо і самостійно або спільно з пов'язаними особами, що визнаються такими відповідно до цього підпункту.

Пов'язаними особами для цілей трансфертного ціноутворення визнаються, зокрема, юридичні особи - у разі якщо одна з таких осіб безпосередньо та/або опосередковано через пов'язаних осіб володіє корпоративними правами юридичної особи у розмірі 20 і більше відсотків.

Отже, в періоді з 20.11.2014 року по 26.12.2014 року позивач та ПАТ КБ «Приватбанк» були пов'язаними особами через іншу пов'язану особу ТОВ «Українське бюро кредитних історій».

Також, щодо віднесення договорів купівлі-продажу нежитлових приміщень до таких, що укладені в період відсутності пов'язаності ТОВ ФК «Фінілон» та ПАТ КБ «Приватбанк».

Враховуючи те, що позивач та ПАТ КБ «Приватбанк» були пов'язаними особами в період з 20.11.2014 року по 26.12.2014 року, до контрольованих операцій відносяться господарські операції з придбання товарів, які здійснені в періоді згідно актів приймання-передачі: від 29.11.2014 року на суму 43088934, 56 грн.; від 30.11.2014 року на суму 234623,4 грн.; від 30.11.2014 року на суму 2026608,77 грн.; від 29.11.2014 на суму 2659447,98 грн.; від 29.11.2014 року на суму 2357070,24 грн.; від 29.11.2014 року на суму 20110800,87 грн.; від 26.12.2014 року на суму 21313211,0 грн.; від 25.12.2014 року на суму 281723,68 грн.; від 26.12.2014 року на суму 12397859,31 грн.; від 25.12.2014 року на суму 445531,46 грн.; від 26.12.2014 року на суму 3639638,7 грн.; від 26.12.2014 року на суму 7442931,15 грн.; від 26.12.2014 року на суму 32450447,24 грн.; від 26.12.2014 року на суму 343523,94 грн.

Відповідно до пп. [39.2.1.1](#) пп. [39.2.1](#) ст. [39](#) [Податкового кодексу України](#), контрольованими операціями є господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - резидентами, які: задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік; застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року; сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), що встановлена відповідно до цього [Кодексу](#), станом на початок податкового (звітного) року; не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року.

Разом з тим, відповідно до пп. [39.2.1.4](#) пп. [39.2.1](#) п. [39.2](#) ст. [39](#) [Податкового кодексу України](#), операції, передбачені у пп. 59.2.1.1 і 39.2.1.2 цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума здійснених операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування додатку на додану вартість) за відповідний календарний рік.

Отже, в періоді з 20.11.2014 року по 26.12.2014 року позивач та ПАТ КБ «Приватбанк» здійснено господарських операцій на загальну суму 150906352,3 грн., що є більшим ніж 50000000 гривень.

Також, щодо віднесення вказаних в акті перевірки господарських операцій, як таких що є контрольованими у зв'язку з тим що ПАТ КБ «Приватбанк» не декларував у 2014 році від'ємне значення об'єкта оподаткування податком на прибуток; не застосовував спеціальні режими оподаткування станом, на початок податкового (звітного) року; сплачував податок на прибуток підприємств на податок на додану вартість за базовою ставкою і межах господарських операцій між ТОВ ФК «Фінілон» та ПАТ КБ «Приватбанк»; ПАТ КБ

«Приватбанк» (з посиланням ТОВ ФК «Фінілон» на норми ст.160 [ПКУ](#)), є агентом по статі податку на прибуток по відношенню до доходів нерезидентів, та фактично сплачував податок на доходи нерезидентів і не є платником податку на репатріацію, суд звертає увагу на наступне.

Відповідно до пп. [39.2.1.1](#) пп. [39.2.1 Податкового кодексу України](#), контрольованими операціями є господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - резидентами, які: задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік; застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року; сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), що встановлена відповідно до цього [Кодексу](#), станом на початок податкового (звітного) року; не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року.

Разом з тим, відповідно до пп. [39.2.1.4](#) пп. [39.2.1](#) п. [39.2](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#) операції, передбачені у пп. [39.2.1.1](#) і [39.2.1.2](#) цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума здійснених операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний календарний рік.

У відповідності до п. [134.1](#) ст. [134 Податкового кодексу України](#) (у редакції, яка діяла до 01.01.2015 року) об'єктом оподаткування податком на прибуток є: прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом зменшення суми доходів звітного періоду, визначених згідно зі [статтями 135 - 137 цього Кодексу](#), на собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг та суму інших витрат звітного податкового періоду, визначених згідно зі [статтями 138 - 143 цього Кодексу](#), з урахуванням правил, встановлених статтею 152 [цього Кодексу](#); дохід (прибуток) нерезидента, що підлягає оподаткуванню згідно зі статтею 160 [цього Кодексу](#), з джерелом походження з України.

Згідно п. 151.1 ст. 151 Податкового кодексу України (у редакції, яка діяла до 01.01.2015 року) основна ставка податку на прибуток становить 18 відсотків.

Відповідно до п. 151.3 ст. 151 Податкового кодексу України (у редакції, яка діяла до 01.01.2015 року) за ставками 0, 4, 6, 12, 15 і 20 відсотків доходів нерезидентів та прирівняних до них осіб із джерелом їх походження з України у випадках, встановлених 160 цього [Кодексу](#).

У відповідності до п. 152.8 ст. 152 Податкового кодексу України (у редакції, яка діяла до 01.01.2015 року) відповідальність за повноту утримані перерахування до бюджету податків, зазначених у пункті 153.3 статті 153, статті 156, Кодексу, несуть платники податку, які здійснюють відповідні виплати.

Відповідно до інформаційних баз ДФС України ПАТ КБ «Приватбанк» в 2014 році сплачував податок за іншою ставкою (0%, 2%, 10%), ніж базова, відповідно до положень ст.160 [Податкового кодексу України](#).

Отже, господарські операції між пов'язаними особами - позивачем та ПАТ КБ «Приватбанк» в періоді з 20.11.2014 року по 26.12.2014 року на загальну суму 150906352,30 визнаються контрольованими операціями.

Відповідно до п.п. [39.4.2](#) п. [39.4](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#), платники податків (крім Національного банку України), які протягом звітного періоду здійснювали

контрольовані операції, зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, наступного за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису. Форма звіту (уточнюючого звіту) про контрольовані операції встановлюється центр виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Судом встановлено, що позивачем звіт про контрольовані операції за 2014 рік не подано, що є порушенням п.п. [39.4.2](#) п. [39.4](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#).

У відповідності до п. [120.3](#) ст. [120 Податкового кодексу України](#), в редакції, яка діяла на час виникнення спірних правовідносин, неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення або не включення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#) тягне за собою накладення штрафу, у розмірі 300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, - у разі неподання (несвоєчасного подання) звіту про контрольовані операції.

Враховуючи викладені обставини, та наявні докази, суд вважає, що при винесенні оскаржуваного податкового повідомлення - рішення відповідач діяв на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Згідно ч. ч. 1, 2 ст. [71 Кодексу адміністративного судочинства України](#), кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#). В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Відповідно до ч. 1 ст. [86 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні.

З урахуванням вищевикладеного, суд дійшов висновку, що позовні вимоги є необґрунтованими, у зв'язку із чим підстави для задоволення позовних вимог відсутні.

Керуючись ст.ст. [94](#), [158 - 163](#), [167 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд, -

ПОСТАНОВИВ:

У задоволенні адміністративного позову Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Фінілон» - відмовити.

Постанова суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги в порядку, встановленому [ст. 254 КАС України](#).

Постанова може бути оскаржена в апеляційному порядку та в строки, встановлені [ст. 186 КАС України](#).

Повний текст постанови виготовлений 25.07.2016р.

Суддя

(підпис)